

המחלה הנוראה של הדור

⊙ חלקי אור
הפסקה
לשמה חלקים

המחלה הנוראה של הדור אין מקומה העקרי לא בלב, לא ברגש, לא בתאנה והפקרות, לא בידים פועלות און ולא ברגלים אצות לרעה, אף על פי שכל אלה חולים ונכאבים הנם. אבל יסודה של המחלה הוא הפח, - כח המחשבה. כדאש פסגת המחשבה, החובקת את הכל, מסתתרת מחלה עזה שהיא עמקה מכל שפה מרגלת, ובשכילה לא יבין איש שפת רעהו, וכל המקרים הצדדיים שמים הם נוספות להגדיל את ההתרחבות של החלי האנושי, ועינינו רואות וכלות. גם מבלי חקר הרבה, הננו רואים, שהסבה לכל מכאובי הדור היא רק המחשבה. ההמון הרב אמנם הוא נמשך אל הזרם על ידי התבצעות של מהומה, על ידי הסמיכה על איה אכסוריסטים שלו ועל ידי קלות הרעת. אבל הסבה הפנימית שמסבבת כל אלה היא התנועה המחשבתית הכוללת, שמצאה מקום במחם של הכחות הפועלים, על ידי מה שבאה לבקש חשבון על כל האוצר של הרגש שהיה להם מאז בלבבם על ידי ההרגל, החנוף והמורשה ברב או במעט, ולא מצאה דם להעמידו על בורנו מכל צדדיו. הם דומים שמצאו רק צדדים כהים, של רגש בלא דעת, של פחדנות ומרד בלא אמן לב וגבורת החיים, ויחס לבכם בקרבם. ומתוך שלא מצאו דרך סלולה איה להאיר באור הרעת על הרגש המשמר מימים היותר עתיקים וגם היותר טובים לאמתנו, לרומם את כל נקדויותי הפרטיות עד נקדת הגבה של השכל המתנשא, החופש וחוקר נתיבות עולם, התפץ לסל לו את ארחו במדע החיים, העומדת למעלה אפלו מן הרוממות המספטיסית, על-כן פנה לו אל הזלזול והשלילה. מכאב לב ומנפש מרה,

מנהיגים סומאטיים

⊙ אין הסיף הדור
למצא
"מחלה נכאה זו"

ומאפס תכן לחיים נספחו רבים לאוהמים, במפלגות כאלה שלא יכירם שום מקומם כלל, ומוסרים את חילם לזרים. נרחם על אלה האמללים, בנינו ואחינו הטובעים בים זועף של צרות רוחניות, שהן קשות יותר מכל חלי ומרונה. נושיט להם דברים טובים, דברים נחומים, מלאים שכל מפיקים שקט ואמן, על ידי אותו הכח עצמו שטלטל אותו לתוך מצבו הנרעש וההרוס. כי מה הוא הכח הפועל את כל השנויים הנמרצים בקרבנו, שבגללם אנחנו כל-כך טובלים אם לא הספרותו וכיון שהספרות פועלת עליו כל-כך הרבה, מובן שרק בכח המחשבי שבקרבם היא פועלת. אף על פי שנקבץ בתוכה גם להג הרבה ודברים מחממים ומלהיבים לכו, אבל מכל-מקום אם לא היה לה בסיס מחשבי אי אפשר שתתקיים ותקנה כל-כך לבבות, להרס ולבלע באפן טיסתמתי.

⊙ בפסקה זו מנלה
לני. הכד עס
תביעור חיים
בכוננו חגא
כמיופיעת קדור
מנאפיינו אולל
נרן?

כח המחשבה

"כל סבוכי הרעות שכבני אדם וכל הסתירות הפנימיות שכל יחיד טובל כדעותיו כאים רק מפני הערפלים המצויים במחשבה על דבר המושג האלוהי, שהוא ים שאין לו סוף וכל המחשבות כולן, בין המעשיות ובין העיוניות, ממנו הן נובעות ואילו הן שבות".

1010 פ - מרדכי - מרדכי ק"ך

"אותה המחשבה היסודית, שהיא באמת ראשית הכל, היא מחשבת החיים בעצמה, המחשבה שהיא יסוד החיים וכל המפעל, וכל המגמה והנטייה של החיים, המחשבה העליונה והמקורית שבנשמה, שממנה החיים נשאבים, ושעל פיה החיים מסתגנים".

אורח הקודש

מחשבה-יסודית היא מחשבת החיים עצמם - לא המחשבה שבמחשבת האדם, שבאינטלקט, אלא זו הקיימת בשורש אישיותו, בכלליות כל מחשבותיו הרגשותיו והתנהגותיו, המחשבה שהיא יסוד מדיניות חייו. האידיאה, נקודת החיים הפנימית שבכל אדם ואדם. או כפי שמתבטא הרב לקמן: "המחשבה המהותית של כל החיים ושרש כל המחשבות כולן".
המחשבה של האינטלקט אינה אלא ביטוי קטן, 'הגה', מיאומר החיים של 'המחשבה-היסודית'.
- X X X -

← הוצא הקרה
העונש
מרדכי ק"ך

הספרות התקדש, וגם הסופרים יתקדשו, יתרומם העולם להפיר את כחה הגדול והעדין של הספרות, - הרמת היסוד הרותני בעולם בכל עילוי. ילך האור ויפרץ, התביעה האיתנה תתבע את שלה, התובעים הם נשמות רבות צמאות, נשמות מרגישות, מכירות בתקמת הפרצוף של המבטאים והסגנון את טמאת הרעיון שבסופרים רבים, שלא תכסה אותה כל מליצה מוסרית, כל הלבשה שירית, "עקב הלב מכל ואגש הוא"¹⁴⁸⁵. רוח טמאה זה בכל רוח השמאה בכלל עבר ועבר, יבטל מן העולם וכליל יחלף והספרות התקדש, וכל סופר יחל לדעת את הרוממות ואת הקדש שבעבודתו, ולא יטבול עטו בלא טהרת ושמחה וקדשת רעיון. לפחות תקדים המחשבה של תשובה, הרהורי תשובה עמקים לפני כל יצירה. אז תצא היצירה בטהרתה, רוח ד' תחול עליה ונשמת הגוי פלו, תגבל בה אחרי אשר חקמת סופרים תטרח¹⁴⁸⁶, יאמר לישאל עוד: "ואני זאת בריתי אותם אמר ד' רוחי אשר עליך ודברי אשר שמתי בפיך לא ימושו מפיהך ופיהך ורעה ומפי ורעה ורעה, אמר ד'

אלה
הרמיה
פין
ל